

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Augustanae Confessionis Historiam, Rectore Magnificentissimo, Serenissimo ... Friderico Augusto, Principe Regio ... A Recentiorum Quorundam Corruptelis Breviter Vindicatam Dabunt

**Wernsdorf, Gottlieb
Seeger, Johann Friedrich**

Vitembergae, 1705

§XXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-67830](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67830)

rere primæ, minimeque mutatæ, eique soli Confessione quæ anno 1530. Augustæ sit exhibitæ. Philippus autem t. t. restituit ea, quæ ante expunxerat, sententiamque suam in peculiari ad Palatinum scripto his verbis aperuit: *Per spicue testati sumus: Nos amplecti & tueri communem consensum Ecclesiæ Catholice, quod in Cæna Domini, consecrato Pane & vino, VERE ET REALITER ADSINT & sumantur C. & S. Domini. Testati etiam sumus: NOS IMPROBARE EOS, qui negant adesse, & vere sumi corpus Christi. Vid. Hist. A. C. fol. 300. & 306. & def. Pup. Sax. p. 374. seq.* Denique contra dixerunt d.) Boni omnes, quod *Wigandus in Histor. A. C. p. 31. & Altenburgici l. c. insinuant.* Nemine ergo contradicente mutasse Confessionem Philippum, quod dicit *Strimesius*, prorsus a veritate alienum, multoque falsissimum est.

§. XXI. Restat, ut III.) videamus, *an in Reformato- rum gratiam suscepta sit a Philippo mutatio?* Negat id de- nuo *Strimesius*, duabus maxime rationibus, ut apparet, in- ductus. Primo a.) *quia explodenda Transsubstantiationi u- nice sit instituta, in Hex. p. 25.* Sed enim vero I.) verba no- stræ Confessionis *Transsubstantiationem Pontificiam* sape- re, calumnia est, paulo ante in auctorum caput rejecta. Quod ergo nunquam affuit, excludi aliqua mutatione non debuit. 2.) Si demus, *Transsubstantiationem involutam fuisse, id sequitur, elenchum Cinglianis manifesto & initio oppositum, & in eorum deinceps gratiam omissum fuisse 3.)* Imprimis notari debet, non *Germanicum*, in quo solo ver- ba illa leguntur: *Unter der Gestalt des Brods und Weins;* sed *Latinum* a Philippo mutatum esse exemplum, quod negari non potest. Quomodo igitur illud exemplum *ad explodendam Transsubstantiationem unice potuit mutari*, in quo verba, quæ sapere *Transsubstantiationem* dicuntur, nunquam extiterunt? Ast urget secundo b.) p. 28. adver- sarius: *mutationem istam Calvinianæ sententiæ nulla ex par- te magis favere, quam ipsum invariatum articulum: Et Cal-*

vinianos sub invariata perinde sententiam suam occultare posse, ut sub variata. Respondemus: si hoc, cur ergo *variata* Confessionem *invariata* anteferunt, imo anteferendam esse contendunt? Cur pro auctoritate mutatae Confessionis tanto argumentorum numero propugnant? aut, ubi ad subscribendum se offerunt, *tria*, cum *Bergio*, vel *plura* etiam, capita excipiunt? Cur eorundem Majores primæ isti in comitiis subscribere recusarunt? Cur mutandi necessitatem ob incrustatum Transsubstantiationis dogma defendunt? Si eadem facilitate suam sub *mutata* Confessione occultare sententiam possunt, qua sub *non-mutata*, quo jure se *utriusque* socios profitentur ac jactant? Occultare sententiam, & latebras quærere, *insidiosus est, & mendacis*, non *ingenui Confessoris*. *Errori & mendacio*, pigmentis, coloribus, latibulis opus est: non *veritati*, quæ lucem, candorem, simplicitatem amat. Cumque id sua quemque ratio doceat, sententiam, *quæ occultatur*, & eam, *sub qua occultatur*, *substantialiter differre*, qua specie antea negabat Strimesius, Calvinianorum sententiam a non-mutatae Confessionis opinione substantialiter differre, aut quo jure illius sese Confessionis socios appellabunt, sub qua *latent* ipsi, & ingenuis Confessoribus *infidias* struunt? Quod tamen *pari facilitate* sub *non-mutata*, qua sub *mutata*, fieri posse nego, dum, quoad sensus verborum *primus ac proprius* (qualem, pro indole confitendi, ab auctoribus usurpatum fuisse semper est præsumendum) defendatur, illud *vere adesse ac distribui* in non-mutata Confessione nisi de vera realique, & substantiali præsentia C. & S. C. in S. cœna accipi nequeat, appositusque elenchus contrariam sententiam, quam tamen adhuc Reformati tuentur, manifesto stringat, & improbet. Sed hæc pie meditanda relinquimus adversario: Nos, persolutis Numini gratiis, hoc in *supra* spirio finimus: *Sanctifica nos, PATER, in veritate verbum tuum est veritas! Amen!*

S. D. G.